

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Prev 288/07
20.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika već, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac i Predraga Trifunovića, članova veća, u sporu po tužbi tužioca "AA", kao pravni sledbenik "BB", koga zastupa AB, advokat, protiv tuženog "VV", koga zastupa BA, advokat, radi utvrđenja isplate, vrednost predmeta spora 87.000.000,00 dinara, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Višeg trgovinskog suda u Beogradu Pž. 8614/06 od 18.04.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 20.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca "AA" izjavljena protiv presude Višeg trgovinskog suda u Beogradu Pž. 8614/06 od 18.04.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Revizijom pobijanom drugostepenom presudom odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Trgovinskog suda u Novom Sadu P. 628/06 od 13.06.2006. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da je tužilac kao pravni sledbenik Preduzeća "BB" na osnovu rešenja stečajnog veća Privrednog suda u Novom Sadu br. ST. 33/96 od 02.11.1999. godine isključivi vlasnik 3.000 tona šećera kristal 50/1 od kojih je neisporučeno 2.559 tona šećera kristal i da se obaveže tuženi da isporuči tužiocu 2.559 tona šećera kristal ili se ove obaveze može osloboditi isplatom iznosa od 87.000.000,00 dinara koji predstavlja dinarsku protivvrednost neisporučenog šećera kristal 50/1, kao i da se obaveže tuženi da tužiocu isplati troškove spora sa kamatom od presuđenja do isplate, odbijen prigovor presuđene stvari kao neosnovan i obavezan tužilac da tuženom isplati iznos od 246.600,00 dinara na ime troškova spora.

Protiv navedene drugostepene presude tužilac je izjavio reviziju iz svih razloga predviđenih članom 398. ZPP.

Tuženi nije podneo odgovor na reviziju.

Republički javni tužilac se nije izjasnio o podnetoj reviziji.

Revizijski sud je ispitao reviziju tuženog na način propisan članom 399. ZPP i reviziju smatra neosnovanom.

Nižestepene presude nisu zahvaćene bitnim povredama iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koje povrede revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, između tuženog kao kupca i Preduzeća "BB", kao prodavca zaključena su 1991. godini dva ugovora o kupoprodaji belog kristal šećera 50/1 JUS-kvaliteta. Dana 06.12.1991. godine zaključen je ugovor o kupoprodaji koji je za predmet imao 2.000 tona belog kristal šećera 50/1 JUS-kvaliteta po ceni od 32,30 tadašnjih dinara po kilogramu, a dana 11.12.1991. godine ugovor o kupoprodaji koje je za predmet imao 1.000 tona belog kristal šećera 50/1 JUS-kvaliteta po ceni od 32,30 tadašnjih dinara po kilogramu. Po osnovu zaključenih ugovora dana 12.11.1991. godine "BB" izdala vlasnički list br.3161 u kome je konstatovano da je kupoprodajnim ugovorom zaključenim između "VV" i "BB" uplatom "BB" postala isključivi vlasnik navedenih količina šećera koja su uskladištene u ___ u ___, gde je konstatovano da će isporuka robe vršiti po dispoziciji "BB". Pritom, "VV" preneo je na "BB" sva prava, pa je "BB" postala isključivi vlasnik 3.000 tona šećera, a "VV" je preuzeo obavezu da zajedno sa šećeranom omogući "BB" utovar šećera. Ugovorom o regulisanju međusobnih odnosa u vezi predmetnog šećera, koji je zaključen dana 07.12.1992. godine, između "AA", "GG", "BB", "VV" i "DD" konstatovano je da su zaključeni sledeći ugovori o kupoprodaji šećera: ugovor o kupoprodaji šećera zaključen između "AA" kao kupca i "BB", kao prodavca za količinu od 2.000 tona šećera kristal 50/1, ugovor zaključen između "GG" kao kupca i "BB" kao prodavca, o kupoprodaji 565 tona šećera kristal 50/1, ugovor zaključen između "BB" kao kupca i "VV", kao prodavca o kupovini 3.000 tona šećera kristal 50/1 i ugovor "VV" kao kupca i "DD" kao prodavca o kupoprodaji 3.000 tona šećera kristal 50/1. Ugovorom je konstatovano da su kupci izvršili svoju ugovornu obavezu i isplatili ugovornu cenu za šećer u celini i da su saglasni da je došlo do promene okolnosti u izvršenju prava i obaveza po navedenim ugovorima, zbog neisporuke šećera iz "ĐĐ" i "EE", sa kojima "DD" ima ugovor. Pravni sledbenik "ĐĐ" je "ŽŽ". Pravnosnažnom i izvršnom presudom Privrednog suda u Novom Sadu P. 11902/92 od 20.06.1994. godine obavezan je "ŽŽ" Čuprija da preduzeću "BB" preda u državinu i korišćenje 2.559 tona šećera, povodom koje presude je i pokrenut izvrši postupak pred Privrednim sudom u Kragujevcu br. I. 1497/94. Rešenjem Privrednog suda u Novom Sadu St. 33/96 od 02.11.1999. godine preneto je potraživanje stečajnog dužnika "BB" u stečaju prema "ŽŽ" utvrđeno pravnosnažnom i izvršnom presudom Privrednog suda u Novom Sadu P. 11902/92 od 20.06.1994. godine, u odnosu na stečajnog poverioca "AA" u procentu od 94,8029%. U vezi šećera u količini od 1.315 tona postoji

članaka na stečajnog poverilca \AA" u procentu od 94,8029%. U vezi sa ovom u ovom slučaju postoji pravosnažna i izvršna presuda Privrednog suda u Novom Sadu P. 248/94 od 30.06.1994. godine, kojom je obavezan tuženi \BB", da preda u posed i vlasništvo tužiocu \AA" 1.315 tona šećera kristal pakovanje 50/1 kg, kao i da mu plati 7.450,75 dinara na ime troškova spora. Povodom navedene presude vođen je izvršni postupak pred Privrednim sudom u Novom Sadu li. 33/95 u kojem je dana 17.07.1995. godine Privredni sud u Novom Sadu doneo rešenje li. 33/95 kojim se poverilac \AA" ovlašćuje da na trošak dužnika \BB" nabavi 1.315 tona šećera kristal, te se obavezuje dužnik da u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja položi u sudski depozit Privrednog suda u Novom Sadu iznos od 4.477.000,00 dinara radi naplate šećera na drugoj strani. Rešenjem Privrednog suda u Novom Sadu ST. 33/96 od 02.11.1999. godine na ovde tužioca preneto je i pravo na nastavak prekinutog parničnog postupka dotadašnjeg tužioca \BB" protiv \VV" u parničnom postupku P. 2161/95 i to u odnosu na stečajnog poverilca \AA" u procentu od 94,8029%.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je prvostepeni sud odbio tužbeni zahtev tužioca, a drugostepeni sud odbio žalbu izjavljenu protiv prvostepene presude i istu potvrdio.

Neosnovano revident zastupa procesni stav da je rešenjem Privrednog suda u Novom Sadu St. 33/96 od 02.11.1999. godine stekao i pravo da umesto tužioca u sporu \BB", potražuje utvrđenje prava svojine prema tuženom i isporuku šećera. To procesno pravo pomenutim rešenjem nije stekao. Izreka rešenja je jasna. Rešenjem je dato procesno pravo za nastavak prekinutog parničnog postupka po tužbi dotadašnjeg tužioca \BB" protiv tuženog \VV" u parničnom predmetu P. br. 2161/95 pred prvostepenim sudom. U sporu po toj tužbi pravni prethodnik tužioca sada revidenta od tuženog nije tražio predaju 3.000 tona šećera. Tuženi je pravnom prethodniku sada tužiocu izdao vlasničke listove na 3.000 tona šećera koji se nalazi kod \ŽŽ". Držalac šećera je osporio pravo na isporuku. Odbio isporuku po vlasničkim listovima. Zato je kupac i vlasnik šećera pravni prethodnik tužioca \BB" ustalo sa tužbom protiv tuženih \VV", \ŽŽ" i \DD". Tužbom je traženo da se prema tuženom \VV" utvrdi da je tužilac isključivi vlasnik 3.000 tona šećera u kristalu 50/1 koji se nalazi na čuvanju i smeštaju kod \ŽŽ" i da je ovaj tuženi dužan priznati to pravo svojine. Istom tužbom je traženo da se obaveže \ŽŽ" da tužiocu isporuči 2.559 tona šećera obzirom da je razlika od 3.000 tona predata tužiocu. Tako opredeljen tužbeni zahtev je bio usvojen presudom Privrednog suda u Novom Sadu poslovni broj P. 11902/92 od 20.06.1994. godine. Revizijski sud je ukinuo prvostepenu i drugostepenu presudu samo u delu utvrđenja vlasništva na 3.000 tona šećera koji se nalazi kod \ŽŽ". Presuda je pravosnažna u delu u kome \ŽŽ" obavezana da isporuči 2.559 tona šećera \BB" tada tužiocu u sporu. U tom sporu je sada tužilac učestvovao kao umešač na strani tada tužioca \BB". Stoga, ova procesna situacija ne bi trebala da bude nepoznata revidentu. To dalje podrazumeva da ne može revident u nastavljenom postupku da traži nešto što to nije tražio njegov pravni prethodnik tužilac u sporu. Ne može da traži predaju šećera od tuženog jer takav tužbeni zahtev prema tuženom nije opredelio ni pravni prethodnik sada tužioca, a sada tužilac - revident je stekao samo procesnu situaciju za nastavak prekinutog postupka koji je pokrenuo njegov pravni prethodnik i ništa drugo. To podrazumeva da nema pravo da traži predaju 2.559 tona šećera u kristalu niti isplatu njene protivvrednosti. To zato što je \ŽŽ" obavezana na tu predaju i što je taj šećer u srazmeri od 94,8029% ustupljen revidentu rešenjem stečajnog veća od 12.11.1999. godine i kao što je rečeno zato što taj šećer pravni prethodnik tužioca u sporu nije ni tražio od tuženog.

Neosnovan je i deo zahteva za utvrđenje da je tužilac isključivi vlasnik 3.000 tona šećera od kojih je neisporučeno 2.559 tona šećera, jer tužilac nema valjan pravni interes za ovo utvrđenje. Ovo utvrđenje je bilo samo u funkciji usvajanja kondemnatornog zahteva u odnosu na \ŽŽ" koja je dobijala isporuku sa osporavanjem prava iz vlasničkih listova. Pravo na isporuku je ostvareno i s toga pravo na utvrđenje vlasništva ne može više biti u funkciji ostvarenja prava na isporuku šećera koju je revident ostvario pomenutim rešenjem stečajnog veća.

Za drugačije odlučivanje u sporu uopšte nije od značaja činjenica da li je tužilac ostvario ili nije ostvario pravo na šećer koji je imao prema svom prodavcu i procesnom pravnom prethodniku \BB". U pogledu prava na namirenje ovog šećera revident je u pravnom odnosu samo sa \BB" kao stečajnim dužnikom i namiruje se u postupku stečaja samo od stečajnog dužnika. Ne može da traži da mu neizmireno potraživanje stečajnog dužnika namiri ovde tuženi kao treće lice jer to od tuženog nije tražio ni stečajni dužnik.

Izneti razlozi revizijskog suda su razlozi na osnovu kojih je trebalo odbiti tužbeni zahtev, a sa kojih su neosnovani revizijski razlozi.

Kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, kao ni razlozi na koje sud pazi po službenoj dužnosti, revizijski sud je na osnovu ovlašćenja iz člana 405. stav 1. ZPP, odlučio kao u izreci revizijske presude.

Predsednik veća - sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM